

Централен държавен архив

Христо Чакалов
12.I.1868 – 30.VI.1931 г.

управител
7.VIII.1908 – 12.VI.1920 г.

Роден в Търново. Получава обща и юридическа подготовка в Женевския университет, където завършва право и политическа икономия.

През 1901 г. започва работа в Централното управление на БНБ като адвокат, а през 1906 г. е назначен за главен юрист-консулт. През 1907 г. специализира банково дело в Париж.

Най-дългогодишният управител на банката. Един от създателите и първият уредник на „Отделението за финансови изучавания“ към Централното управление на БНБ.

През военните години участва в Дирекцията за стопански грижи и обществена предвидливост, в различни комисии и обществени органи-

зации. Един от създателите през 1918 г. на Централната на девизите, създадена, за да регулира търсенето и предлагането на чуждестранна валута чрез монопол върху търговията с външни платежни средства.

През 1920 г. подава оставка поради несъгласие с правителството. Дейността му като управител на БНБ през годините на войната е подробно разследвана от специална парламентарна анкетна комисия, назначена през 1921 г.

След оттеглянето си ръководи Българска банка, а по-късно е и подуправител на Българска ипотечна банка.

Един от създателите на Закона за ипотечния кредит

от 1907 г., на първия Закон за кооперациите и на Закона за Българската централна кооперативна банка. Бил е настоятел на храма „Св. Александър Невски“ и съветник за финансовото стабилизиране на Българската православна църква. Член на Българското икономическо дружество от 1902 г. През 1914 г. е избран за член на дружественото настоятелство, а през 1919 г. – за негов подпредседател.